

Asterix, Obelix en de Leonieten

Klaas Jobse¹

1. Duinbeekseweg 22a, 4356 CE Oostkapelle

Door omstandigheden gedwongen had ik dit jaar geen plannen gemaakt om het vijfde jaar in successie weer uitgebreid op Leonidenjacht te gaan. Toch heb ik er op het laatste moment nog wel een poging gedaan. De weersverwachtingen bleven slecht voor onze omgeving.

De weersverwachtingen, satellietbeelden en prognoses gaven de laatste dagen voor de 19e een steeds duidelijker beeld van waar je redelijk "op safe" de zwerm zou kunnen waarnemen. Het was een gebied vanaf Noordoost Spanje via Languedoc tot een deel van de Provence. Mijn verwachting was dat daar dan ook de meeste crashlustige waarnemers zouden gaan vertoeven. Op zaterdag nog overwogen om de volgende dag richting Cote d'Azur te rijden, maar bij nader inzien en mede gezien mijn broos herstel aan rug en omstreken vond ik het toch te riskant, dertig uur in de auto in drie dagen zou onverstandig zijn. Een andere optie werd daarom gekozen. Een reeds enkele jaren uitgesteld bezoek aan mijn neef zijn nieuwe boerderij in Frankrijk (Departement Mayenne) werd met als extra motivatie, de Leoniden, eindelijk dan toch uitgevoerd. Na aandachtige bestudering van de weerkaarten op maandag na de middag samen met andere neef Job, vanuit een mistig Oostkapelle richting Mayenne gereden. De heenreis moest via Antwerpen omdat het veer Vlis-singen - Breskens uit de vaart was wegens de mist. Onderweg kwamen we rond 18:00 UT uur in de buurt van Boulogne-sur-Mer in een perfecte opklaring terecht, tot aan Rouen bleef het zeer helder. Toen we voor we vertrokken de weerkaarten bestudeerden waren er voor de kust van dit deel van Frankrijk een aantal van deze opklaringen te zien geweest. Tja we hadden daar kunnen blijven maar dan moest die opklaring wel daar ook wel

tien uur lang blijven... dus toch maar doorgereden naar ons reisdoel. In ..... aangekomen om 20:30 UT, het was daar ook goed helder. Het laatste stuk van de reis hebben wolkenvelden en opklaringen elkaar afgewisseld wat voor ons redelijk hoopvol was.

Na aankomst hebben we ons in een lege weide geïnstalleerd en de video camera en foto apparatuur opgesteld. Deze weide bevond zich op 100 meter van de woning en via de haspel werd de stroom aangeleverd. Het meegebrachte aggregaat hoefde dus niet "in de wei". Onze door de maan ingelichte waarneemplek was zeer fraai, op wat grotere afstand was deze weide omzoomd met grote appelbomen. Een snel stromend beekje met een kleine waterval zorgde voor prettig achtergrond geluid, af en toe overstemd door een paar onrustige koeien in de verderop gelegen stal. Dat deze dieren een paar dagen geleden nog in dit weiland vertoefd hadden zouden we pas de volgende ochtend begrijpen toen we onze schoenen bij daglicht te zien kregen...

Na radiant opkomst kregen we na een tijdje onze eerste Leoniden te zien, een paar zwakkere en ook een fraai -2 en een -3 exemplaar, beiden met een kort nalichtend spoor.

Vrij kort daarna kwamen de eerste wolken binnendrijven. Dit paste in het weerbeeld wat we het laatste deel van de reis hadden meegemaakt. En inderdaad na een tijdje was de hemel weer helder, maar ditmaal van korte duur. Vanaf ongeveer 01:00 uur UT werden wij veroordeeld tot het "gaatjes" kijken. In die gaten was slecht sporadisch een Leonide zichtbaar hetgeen dus voor ons op geen al te grote activiteit duidde. Na 02:00 uur UT was het uit met de pret en restte ons de gehele nacht verder niet meer dan het observeren van de onderkant van een gesloten wolkendek.

Dat observeren zijn we wel blijven doen om te zien of we de wolken af en toe zouden zien oplichten. Dit zou kunnen duiden op vuurbolactiviteit. Tja, je verlegt toch vrij snel je eisen... We hebben het vrij dunne wolkendek (de maan was af en toe zichtbaar) niet zien oplichten, voor ons een indicatie dat er in ieder geval geen vuurbollenregen aan de gang was, schrale troost...

Na een hazenslaapje overdag de boerderij, l'Audugerie, van neef Arjen bewonderd. Ik was zeer onder de indruk van zijn fraaie stek. De term leven als God in Frankrijk schoot af en toe door mijn hoofd. Natuurlijk moet er keihard gewerkt worden, maar toch...

Ook astronomisch gezien is het een prima plek, hartstikke donker terrein, een caravan en gerestaureerde zomerwoning uit het jaar 1500 zijn aanwezig.

Al mislukte het astronomisch voor ons, gastronomisch was het een feest, naast de goede wijn was er de befaamde Franse keuken compleet met; everzwijnen.... meer everzwijnen!!

Tijdens de rondleiding over zijn landgoed was vooral de ontmoeting met stier "Obelix" van ruim 900 kg indrukwekkend!

Met uitzondering van zijn eigen dames, laat hij niemand toe in zijn weide, zelfs eigenaar Arjen moet soms wel eens dekking zoeken achter een boom. Achter de, met de Franse slag, geplaatste afrastering voelde ik mij daar toch maar een hele kleine Asterix...

Samenvattend kunnen we stellen dat we dus geen brullende leeuw hebben meegemaakt, maar de brullende stier was ook niet te versmaden!